

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
Tòa Thánh Tây Ninh

BẢN TIN THẾ ĐẠO

Thông tin - Phổ truyền giáo lý Đạo Cao Đài

Bản Tin Thế Đạo

Số 86 ngày 21-7-2017

PICNIC HÈ
TÂY NINH ĐỒNG HƯƠNG HỘI BẮC CA
Ngày 16-7-2017 tại Emma Prusch Farm Park,
647 S. King Road, San Jose, CA 95116

Hằng năm vào dịp Hè, các Hội đoàn và các Hội đồng hương thường tụ tập nhau qua những tổ chức GẶP MẶT hoặc PICNIC HÈ. Tây Ninh Đồng Hương Hội cũng không ra khỏi thông lệ đó.

Năm nay, Tây Ninh Đồng Hương Hội Bắc CA cũng tổ chức như năm rồi tại Emma Prusch Park số 647 S. King Road, thành phố San Jose, California.

Theo chương trình thì đến 10 giờ sáng thì Quan Khách, đồng hương mới đến tham dự. Tuy nhiên mới 9 giờ sáng thì những đồng hương trong Ban Tổ Chức cũng đã tề tựu tại địa điểm để lo trang trí và sắp xếp bàn ghế cùng thức ăn, nước uống. Chúng tôi trong giờ phút này đã thấy Chị Vân Lan, Anh Khiết, Anh Duy Văn, anh Khích, Anh Chị Tường, Anh Quan, Anh Dũ, anh Chị Hưng, chị Lisa. .v. .v. .Tất cả đều đã hiện diện và bắt tay ngay vào việc tổ chức.

Vì đã tham dự tổ chức nhiều lần nên mọi người đều biết việc làm của mình vì thế cho nên việc sắp xếp rất nhanh gọn. Duy Văn lo set up dàn âm thanh. anh Hưng, Dũ, Khích lo gắn các banners chào mừng quan khách và đồng hương, đem bàn ghế từ kho vào trong phòng sinh hoạt. Các cháu Dao, Điệp . . lo việc sắp xếp giấy tờ để ghi danh đồng đạo, thân hữu và thu tiền yểm trợ. Các chị khác thì lo phân chia thức ăn vào các hộp đựng thức ăn cho từng người, chạy bận rộn riêng rẽ.

Đến 10 giờ sáng thì đồng hương, thân hữu và quan khách đã lần lượt đến và vào khoảng 11 giờ thì khai mạc chương trình Picnic Hè 2017.

Và sau đó Ban Tổ Chức đã điều hợp Picnic Hè theo chương trình đã phổ biến từ trước bắt đầu từ việc Chào cờ, Mặc niệm và giới thiệu quan khách, đồng hương.

Picnic Hè của Tây Ninh Đồng Hương Hội Bắc CA đã thành công tốt đẹp. số người tham dự rất đông, chật cả hội trường, gồm khoảng gần 200 người và chương trình văn nghệ đã được dự hưởng ứng nồng nhiệt của đồng hương, Ca sĩ “ Cây nhà lá vườn” rất đông và đến giờ bế mạc Picnic Hè

cũng vẫn còn đồng hương ghi danh trình diễn.

Đến 2.30 PM, chương trình được bế mạc để lo dọn dẹp hội trường trả lại cho Ban quản Lý Park theo nguyên trạng lúc thuê mượn. Các Anh Chị trong Ban Tổ Chức đã trình bày ở trên đã cật lực đem bàn ghế trở lại kho, quét dọn cho sạch sẽ.

Picnic Hè Tây Ninh Đồng Hương Hội Bắc CA đã thật sự chấm dứt vào lúc 3.15 PM đánh dấu một điểm son cho sự kết hợp hài hòa, thân ái giữa các thành viên trong Hội đồng Quản Trị và Ban Tổ Chức trong việc hoàn thành nhiệm vụ tổ chức thành công, kết quả mỹ mãn Picnic Hè năm 2017.

Xin hẹn đồng hương trong Tiệc Tân niên năm **MẬU TUẤT 2018**.

Xin chúc lành và chúc sức khỏe quý Quan Khách, quý đồng hương và thân hữu

VÀI HÌNH ẢNH PICNIC HÈ 2017

Chuyển bàn ghế vào Hội Trường

Phân chia thức ăn vào Hộp

Trong Hội Trường

Chương trình văn nghệ

THÁNH THẤT CAO ĐÀI WICHITA KS

TRÂN TRỌNG KÍNH MỜI

Xin thông báo quý Chức Sắc và đồng đạo

THIỆP MỜI

CAO DAI TEMPLE OF WICHITA, KANSAS
5505 N. Armstrong St., Wichita, KS 67204
Phone: (316) 516-8564

Điện thoại liên lạc:

..CTS. Nguyễn Văn Hai (316) 516-8564

PTS. Hồ Văn Chi (316) 648-3159

HH. Đặng Châu (316) 518-4157

Đưa đón phi trường:

Nguyễn Trung Nhựt (316) 990-2672

Hồ Thảo (316) 302-9463

Trần T. Lành (316) 519-7761

Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ

CỬU THẬP NHỊ NIÊN
TÒA THÁNH TÂY NINH

THÁNH THẤT & ĐTPM CAO ĐÀI WICHITA, KS

Trân trọng kính mời:
Quý Ban Thế Đạo
Hải Ngoại & TSTĐ

*Qui lòng bớt chút thì giờ quý báu
đến tham dự:*

- * **LỄ KỶ NIỆM ĐỆ THẤT CHU NIÊN**
NGÀY AN VỊ & KHÁNH THÀNH
THÁNH THẤT CAO ĐÀI WICHITA, KS (2010-2017)
- * **MỪNG CÁC CƠ SỞ ĐẠO ĐÃ HOÀN-MẪN**
- * **ĐẠI LỄ TRUNG NGUYÊN 2017**

Tại 5505 N. Armstrong St.
Wichita, KS 67204

Vào lúc 6 giờ chiều

Thứ Bảy ngày 12 tháng 7 năm Đinh Dậu
(DL: 02-9-2017)

*Sự hiện diện của Quý vị là niềm vinh dự
quý báu cho bốn Đạo, tăng phần long trọng
cho buổi lễ và ủng hộ tinh thần cho
chúng tôi trên bước đường hành Đạo.*

Wichita, ngày 16 tháng 5 năm Đinh Dậu
(DL:10-6-2017)

TM. Hành Chánh Đạo

Đầu Hương

CTS. NGUYỄN VĂN HAI

CHƯƠNG TRÌNH

Thứ Bảy: 12 tháng 7 năm Đinh Dậu (DL:02-9-2017)

Buổi sáng : Đón tiếp quý Đồng Đạo từ các nơi.

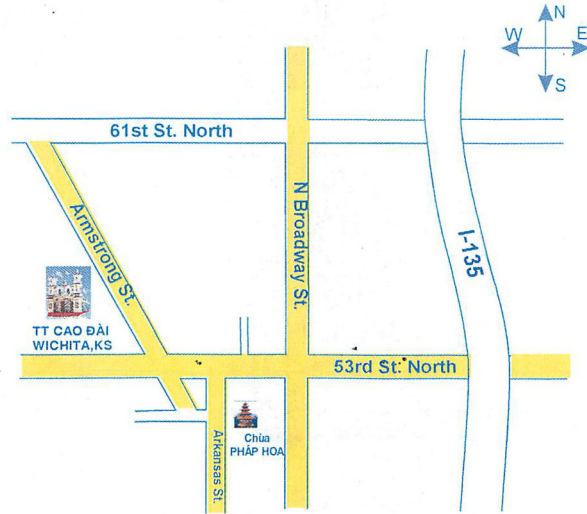
5:00 chiều : Đón tiếp quý Quan khách và Đồng Đạo

6:00 chiều : Khai mạc với nghi thức:

- Chào Quốc Kỳ Việt - Mỹ
- Giới thiệu Quan khách
- Diễn văn khai mạc
- Cảm tưởng của Quan khách
- Cảm tạ của Ban Tổ Chức
- Cờm chay và Văn nghệ (với sự góp mặt của nghệ sỹ Ngọc Đan Thanh và nghệ sỹ Chí Tâm cùng các ca sỹ địa phương)
- Bế mạc
- Tiễn đưa Quan Khách

Chúa Nhật : 13 tháng 7 năm Đinh Dậu (DL: 03-9-2017)

12:00 trưa : Đại Lễ Trung Nguyên 2017

Thánh Thất Wichita Kansas

Ban Thế Đạo Hải Ngoại
3076 Oakbridge Dr
San Jose, CA 95121

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
(Cứu thập nhị niên)
Tòa Thánh Tây Ninh

Số 04/VP/BTĐHN

THÔNG BÁO

v/v **Hiền Tài Dự Phong chuyển sang Hiền Tài**

Kính gửi : Quý Hiền Huynh Hiền Tỷ Hiền Tài Dự Phong.

Thưa quý Hiền Huynh Hiền Tỷ,

Tham chiếu quyết định của Đại hội kỳ 8 Ban Thế Đạo Hải Ngoại tại Thánh Thất Cao Đài Houston Texas, Hoa Kỳ ngày 4-9-2016 Ban Thế Đạo Hải Ngoại trân trọng kính mời Quý Hiền Huynh Hiền Tỷ Hiền Tài Dự Phong tiếp tục tham gia hoạt động trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại (Ban Thế Đạo) theo hệ thống Cao Đài Hải Ngoại để phục vụ Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh trong việc Hoằng Khai Đại Đạo và Phổ Độ chúng sanh xin vui lòng điền vào Mẫu 5 đính kèm và gửi về:

Qua Bưu điện: Ban Thế Đạo Hải Ngoại
3076 Oakbridge Dr,
San Jose, CA 95121-1716

Qua email: dutani@comcast.net

Sau ngày 4-9-2017 trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại không còn danh xưng Hiền Tài Dự Phong nữa.

Riêng đối với quý Hiền Huynh Hiền Tỷ Hiền Tài chính vị, quý vị chỉ cần thông báo về Ban Thế Đạo Hải Ngoại là tham gia vào hoạt động trong hệ thống Cao Đài Hải Ngoại.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại một lần nữa rất tha thiết kính mời quý Hiền Huynh Hiền Tỷ cùng tham gia vào hoạt động trong hệ thống Cao Đài Hải Ngoại

Ban Thế Đạo Hải Ngoại kính thông báo và kính chúc quý Hiền Huynh Hiền Tỷ và quý quyến thân tâm thường an lạc, tu tiến trên Đường Đạo.

Trân trọng kính chào quý Hiền Huynh Hiền Tỷ.

San Jose, ngày 1 tháng 6 năm 2017
TM. Ban Thế Đạo Hải Ngoại
(ký tên và đóng dấu)

Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

(Cửu thập nhị niên)

TÒA THÁNH TÂY NINH

MẪU 5/HT

PHIẾU GIA NHẬP BAN THẾ ĐẠO (Phẩm Hiền Tài) (1)

(Căn cứ tinh thần Đại Hội Ban Thế Đạo Hải Ngoại kỳ 8 tổ chức ngày 4-9-2016 tại Thánh Thất Cao Đài Houston Texas)

1-Họ và Tên : HTDP Năm sinh Nơi sinh

.....

2-Quốc Tịch :

3-Địa chỉ :

Điện thoại E-Mail Address (nếu có)

Số Fax (nếu có)

Tôi đề nghị Ban Thế Đạo chấp thuận cho tôi được gia nhập vào Ban Thế Đạo (phẩm vị Hiền Tài) để có cơ hội lập công bồi đức trong cửa Đạo.

Tôi cam đoan tuân hành “Quy Điều và Nội Luật Ban Thế Đạo” áp dụng cho Hải Ngoại và cam kết tuân lệnh của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh khi Hội Thánh tái lập quyền (Theo đúng Tân Luật, Pháp Chánh Truyền, các Đạo Nghị Định v.v.) quyết định phẩm vị (phẩm trật và chức vụ) của tôi về sau này.

..... ngày tháng năm 2017

(2)

(3)

(1): Xin gửi phiếu này về Ban Thế Đạo Hải Ngoại qua email: dutani@comcast.net hoặc qua mail: Ban Thế Đạo Hải Ngoại, 3076 Oakbridge Dr, San Jose, CA 95121

(2) Ký tên.

(3): Ghi rõ họ tên và chữ lót.

TAM BỬU (TINH, KHÍ, THẦN)

1-Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo Tại Đền Thánh
Đêm Rằm tháng 2 Năm Đinh Hợi (1947)

ĐỨC CHÍ TÔN CHỌN HOA, RƯỢU, TRÀ
TƯỢNG TRUNG TINH, KHÍ, THẦN.

Phàm con người có 3 xác thân:

Một là Tinh : là xác thân của cha mẹ sanh ra.

Hai là Khí : là hơi (corps astral), liên quan tới xác thân, nó tiếp xúc liên quan bảo trọng sự sống. Sự sống là nuôi nấng lấy hình hài chúng ta bằng sanh quang do nơi Phật Mẫu tạo mà có.

Ba là Thần : là linh hồn của Chí Tôn ban cho mà có.

Cả ba liên quan với nhau thành một, một thành ba gọi là Tam Bửu: TINH, KHÍ, THẦN.

Chí Tôn lại chọn lựa vật quý báu là bông (tinh), rượu (khí), trà (thần) là ý nghĩa Ngài muốn đòi hỏi con cái Ngài những món quý mà ta có để sống ấy hiến cho Ngài, tức là Ngài muốn toàn con cái Ngài sống mãi với Ngài đó vậy.

Muốn cho khỏi phụ lòng Chí Tôn thì ta phải đào luyện cho đệ nhị xác thân ấy được tinh khiết nhẹ nhàng. Muốn được vậy, ta chỉ có hai điều là phải trai giới, chính tu cho cái đệ nhị xác thân được tráng kiện, hoạt bát, từng khuôn viên thiện đức. Đệ nhị xác thân ta khi còn sống ở quanh mình ta, bảo hộ về sanh quang, tiếp với đệ tam xác thân là linh hồn. Khi lìa khỏi xác thúì hôi hữu hoại thì nó trực tiếp ngay với linh hồn nếu nó được thanh khiết. Bằng có nghiệp ác thì nó phải dính líu với cái xác thúì hôi này mà phải chịu lia xa cái linh hồn, thần tử sẽ rước đi mà phải đọa là vậy. Bởi có Chí Tôn ban cho ta cái Bí Pháp (phép xác) cắt đứt dây oan nghiệt cho nó rời hẳn với đệ nhứt xác thân được khinh phù nhập một với linh hồn tức là hằng sống vậy.

Loài người quá xảo quyết, khôn khéo tiềm tàng sự sung sướng xác thịt này, do đó mà gây nên biết bao nhiêu thần sầu, quỷ khốc, chiến tranh không ngớt là do nơi lòng tham lam tiến triển, văn minh cơ khí tối tân như là bom nguyên tử để giết người. Hiện tại nơi Mỹ Châu, cổ tàng viện của họ có đến 200 triệu quyển sách. Cứ đồ đồng một ngày xem một quyển thì sống đến mấy đời mới đọc hết được. Chí Tôn biết rõ loài người tiến hóa tốt bậc mà tự đắc, tự tôn chỉ biết lo cho xác thịt mà thôi, không chuyên lo cho đệ nhị xác thân và tinh thần cho nên Chí Tôn đến khai Đạo là có ý giáo hóa cho loài người biết rõ câu tội phước, giới luyện cho con người tận thiện đến hiệp cùng Ngài. Nếu chúng ta biết được vậy thì toàn thế giới này những điều tinh ma quỷ quái sẽ bị tiêu diệt, thần tử không hề đến ta được.

Nếu ta thấy được cõi hư linh kia cái tinh của các vạn loại bị giết chóc một cách tàn nhẫn, bởi loài người kết oán thù thâm với nó, triệu chực chờ thù ghét vì vậy mà nó có vay trả luân hồi mãi mãi đọa đày bất năng thoát tục. Mong sao chúng ta từ đây phải biết trọng lấy lẽ ấy mà luyện đệ nhị xác thân cho đủ đầy sự tinh khiết, là phải thương loài vật, phải thương tất cả để chấm dứt cái oan nghiệt

ấy mà truyền bá cái hườn thuốc linh đơn này là đạo đức của Chí Tôn, để cứu vớt quần sanh thoát vòng đọa lạc. Hoàn toàn cả thế gian này biết được vậy thì chắc chắn không còn cảnh thảm khổ này tái diễn lại nữa. Loài người do một nguyên căn mà thôi, bởi do tâm lý mà tập quán của các nước, của các sắc dân, vì cái khác ấy mà chia phôi nhau, nghịch lẫn nhau, thù địch nhau, mà tranh tranh đấu đấu không ngừng. Vậy thánh ý của Đức Chí Tôn khai mở Đại Đạo Tam Kỳ Phổ độ, Tam giáo qui nguyên, Ngũ chi phục nhất là muốn dung hòa tâm lý cả toàn con cái của Người để cứu vãn trọn 92 ức nguyên nhân bị sa đọa nơi đây. Chí Tôn đã đại từ đại bi chỉ rõ căn nguyên và ban ơn cho ta, dạy dỗ cho ta để đoạt ngôi vị là phải trau luyện cho Tinh hiệp với Khí, Tinh Khí hườn Thần là cơ huyền bí để mà đắc đạo vậy.

Trọng giá của Tam Bửu mà Chí Tôn ưa chuộng để dâng đại lễ cho Ngài là nguyên nhân chấm dứt cái họa tranh thù mà gây nên trường oan nghiệt cho toàn thế giới. Ấy vậy muốn duy trì sự hòa biết đại đồng này cũng do nơi gốc Bí Pháp đó mà thôi. Dầu triết lý thâm uyên đạo đức mà tôn giáo nào cũng không qua lẽ ấy. Mà nếu không đoạt được thì toàn lẽ ấy là đệ nhị xác thân của toàn thể ô trược tội tình thì thế giới sẽ điều tàn tiêu diệt mà chớ.

**2-Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo Tại Đền Thánh
Sau giờ Tý ngày 15 tháng Hai nhuận Năm Đinh Hợi (1947)**

**NGUYÊN DO CON NGƯỜI LÀ GÌ?
TAM BỬU TẠO NÊN CON NGƯỜI.**

Hôm nay Bàn Đạo giảng nói về Tam Bửu, Bàn Đạo lần lượt giảng Tam Bửu trước là vì Đức Chí Tôn lấy bông, rượu, trà mà tượng hình ba thể chất tạo nên vạn loại. Chơn linh mới thiết là ta, còn chơn thần là do tinh ba của vật khí biến hình. Chơn linh ta mượn cơ quan hữu hình để thân mật cùng cả cơ quan tạo đóaan vũ trụ.

Ta đến mang mảnh hình hài như thế này đặng chi ? Nguyên do nơi nào mà đến ? Rồi Bàn Đạo lần lượt giảng vì sao mà ta phải tu ? Tu có ích gì, do nguyên lý nào mà phải tu ?

Bàn Đạo sẽ giảng nguyên do con người là gì, rồi mới tiếp giảng đến Cửu thiên khai hóa, Đức Chí Tôn tạo Bát Quái Đài là gì ?

Bây giờ Bàn Đạo giảng về Tam Bửu, 3 cơ quan tạo nên hình thể con người; Chơn linh ta do nguyên khí mà có, nguyên khí là Tiên thiên khí; Chơn thần do Hậu thiên khí kết thành; còn xác thịt thì do vật chất mà nên. Hỏi vậy ta sống đây do cơ quan nào ? Ấy là nhờ chơn linh mới có sự sống, chơn linh có một quyền năng vô đoán, chưa có khoa học nào tra cứu rõ thấu được. Cái quyền năng của nó là của

Đức Chí Tôn ban cho. Quyền năng của chơn linh không giới hạn, nó là quyền năng bảo trọng đường sống của vạn loại, của xác hình. Chơn thần là Hậu thiên khí, nó bảo trọng vật chất khí. Ba khí chất ấy tạo ra hình hài chúng ta, Chơn linh là nhứt điểm linh quang do Chí Tôn mà có, để bảo trọng cái sanh mạng, cái sống của thi hài. Đến ngày giờ nào niên kỷ đã định hết khối sinh quang rồi thì cái quyền năng ấy ra khỏi xác thì xác phải hoại, chúng ta gọi là tử.

Ấy vậy, ta thử kiểm coi Tiên thiên khí, Hậu thiên khí và vật chất khí là gì? Chúng ta đã thấy bất kỳ vật hữu hình nào cũng có 3 thể chất :

- Vật chất thì mắt ta thấy.
- Mùi vị là Hậu thiên khí.
- Năng lực là Tiên thiên khí.

Ba khí chất này tượng ra hình hài của con người, vật chất, mùi vị, năng lực thể nào thì loài người thể ấy, vì chúng ta thấy một hạt gạo, nấu ra cơm ăn vào để lấy cái tinh ba của nó là Hậu thiên khí phục nguyên, khối sinh quang của ta được tồn tại.

Tinh ba của vật chất nó vào mình làm cho xác hài có năng lực tráng kiện. Ta thấy khi đói bần rùn tay chơn là thiếu sanh khí đó vậy.

Chơn thần là Hậu thiên khí, ta không thấy mà chớ nên tưởng rằng không có. Ta ăn hạt cơm vào bụng, lọc lấy cái tinh ba làm huyết khí để nuôi lấy khối sanh vật này. Ta biết có mà khó thấy được. Chơn thần chúng ta thiên hạ kêu là phách, vía cả thấy đều có.

Người hay sợ ma là tại sao ? Vì họ thấy hình ảnh của khí chất biến hình, năng minh năng ẩn, mà sự ẩn hiện ấy lấy làm lạ và trái với mắt phàm thường thấy nên làm cho họ sợ. Một khi ta thấy một vong linh hiện hình mà ta có phước gần gũi đặng họ thì họ sẽ thương yêu mình hơn kẻ phàm lắm vậy. Kẻ phàm mang xác hài đây có thất tình, lục dục, nên có sự phân cách về thể chất hữu vi làm cho ta thiếu sự thương yêu vì ta sợ.

Ngày nào ta về cảnh vô hình sống trong khối tạo đoan, chừng Bí Pháp đó ta mới biết Đạo là có phận sự bảo trọng chúng sanh, khuyên dạy dỗ và giục thúc cho các đấng linh hồn tăng tiến trên đường tấn hóa. Ta chỉ đặng phép thương yêu bình vực chớ không ai đặng mưu hại giục hư.

Bần Đạo giảng về cõi hư linh, nếu ta đoạt pháp xuất ngoại xác thân, tương hội cùng các bạn cõi vô hình thì ta thấy khác hẳn theo tánh chất phàm tâm tưởng tượng. Cõi Hư linh các bậc cao trọng, Thánh, Tiên, Phật chỉ có mơ ước thiết thực nhất một điều là làm thế nào giúp ích cho chúng sinh. Các đấng ấy rất may mắn gặp những dịp để an ủi tâm hồn chúng sanh, hằng giờ, hằng buổi không thiếu tình thương.

Chúng ta đến làm người, cốt yếu đoạt cho được cơ tạo đoan, trở nên Chí Linh, Chí Thánh; một kiếp học thêm một bậc; để ngày kia mong mỏi làm Trời. Các bạn biết Phật Thích Ca xung là Bồ đề sư, người tu gọi là Thầy, nếu các chơn linh ấy gặp được, thấy được, gần được Phật thì đối với Phật không ngoài mức bạn thân ái.

Ở thế này dầu một vị Phật cũng không chê ai, không hạng nào chê, hạng nào khen, vì Phật đã biết con đường đi trước kia dầu ai phàm, dầu ai lạc hậu cũng tới sau, họ chỉ biết có một điều là chỉ từ nẻo quanh co, vui vẻ chỉ cho bạn đi cùng đường đoạt lên Phật vị. Họ không dám chê ai, chẳng phải đối với loài người mà thôi, mà đối với tất cả vạn loại, chúng sinh chỉ là anh em còn lạc hậu đó vậy. Con vật mà ta thấy bị giết được là vì nó vô tội không phương bảo vệ; ngày nay giết nó mà ăn thịt, biết đâu sau này các bạn lạc hậu ấy tiến hóa đến phẩm người trở lên, rồi chúng ta sẽ gặp nó bên mình, khi ấy nó ngó mà cười và nói: Xưa kia Đức Phật có ăn tôi một lần. Nghĩ tưởng chẳng gì sỉ hổ thẹn thường bằng.

Thế nên ta phải ăn chay . Chưa có ai nhẫn tâm giết người đang ăn thịt thì cũng không có ai đang quyền giết các bạn lạc hậu ấy để ăn.

Ta đến đây làm bạn cùng vạn vật chúng sanh, vạn vật giúp ta học cho thấu đáo huyền vi cơ đạo, tạo Chí Linh nội nghiệp Đức Chí Tôn. Thầy có nói: Thầy dành sẵn gia nghiệp phẩm vị cho chúng ta, Thầy không khi nào lấy lại, trừ ra kẻ nào từ bỏ. Đại Từ Phụ mà không tin sao ? Ông cha phàm kia còn yêu ái con, trước buổi nhắm mắt còn tính để lại cho con một phần gia nghiệp hương hỏa.

Một điều là Ông cha phàm làm với phạm vi nhỏ, phương pháp nhỏ theo phàm. Còn Ông Cha Thiêng Liêng không lẽ thua ông cha phàm. Thầy nói, Thầy dành sẵn gia nghiệp ngôi vị thì Thầy không quyền cho kẻ khác, trừ khi mình bỏ. Bàn Đạo tưởng như là phái nam thanh niên võ chức, nếu mấy em biết cơ quan ấy thì không hạnh phúc nào hơn là dám hủy mình vì Chí Tôn. Bàn Đạo dám chắc Thầy không hề chịu thiếu ai và Thầy không hề quên mối nợ tình ái của con cái của Ngài. Nếu Thầy không thường món nợ ấy thì Hộ Pháp hứa sẽ tái kiếp luân hồi bồi thường cho đủ.

Vì những kẻ dám đem mình làm tế vật cho Thầy để lập nên một quốc gia thiên định tại thế này, Bàn Đạo chắc quốc gia ấy phải thành. Đức Chí Tôn tạo cho con cái của Ngài một cửa nhỏ tuy khó đi mà Bàn Đạo chắc rằng những hạng con cái dám chết vì Ngài thì chúng nó dám đập vỡ cửa ra chúng nó đi sản tới.

Nếu chúng ta có con mắt thiêng liêng, ngày nào họ đi ngang qua thì ta sẽ thấy các đấng dầu chư Thần, Thánh, Tiên, Phật tức là các chơn linh cao trọng cũng phải cúi đầu. Thầy sẽ trả bao nhiêu món nợ tình ái của con cái của Ngài thì không biết, chớ không khi nào Đức Chí Tôn trả một cho một mà phải trả nhiều hơn là hẳn vậy.

**3-Đức Hộ Pháp giảng tại Đền Thánh
Đêm 15 tháng 3 năm Đinh Hợi (1947).
NHO LẤY NHƠN NGHĨA, ĐẠO LẤY CÔNG CHÁNH,
THÍCH LẤY BÁC ÁI LÀM CĂN BẢN**

Hôm nay nhơn Bàn Đạo làm phép giải oan cho một người anh em của chúng ta là Hồ Tấn Khoa nên Bàn Đạo giảng tiếp về Tam Bửu. Giảng tiếp vấn đề ấy lại, Bàn Đạo tuyên bố cho toàn nam nữ và chư Chức sắc thiên phong Nhị Hữu hình Đài được nghe rõ. Đối với cơ quan đời biến chuyển, từ ngày Bàn Đạo đồ lưu hải ngoại đến khi về tới nay tính lại đã gần 8 tháng, Bàn Đạo thấy tình hình quốc gia của chúng ta mà cả thầy ai ai cũng biết chẳng cần phải lập lại, vì Bàn Đạo đã thuyết minh nhiều lần rồi. Bây giờ thử hỏi chơn truyền của Đức Chí Tôn mở Đạo là một nền Chánh Giáo, tôn chỉ bảo chúng ta làm gì và Đạo Cao Đài phải đi theo con đường nào?

Chúng ta thấy Đại Từ Phụ lấy ba tôn giáo Nho, Thích, Đạo làm cơ quan duy nhất, dầu về phần thiêng liêng hay hữu hình cũng vậy để làm bí mật chơn truyền diu đất linh hồn và thi hài của chúng ta và là một phương pháp đoạt kiếp giải thoát linh hồn.

Nho lấy nhơn nghĩa làm căn bản. Đạo lấy công chánh làm căn bản. Thích lấy bác ái từ bi làm căn bản. Ba triết lý ấy hiệp lại vừa lo phần Đời và phần Đạo, xác hồn chúng ta đi đến tận con đường mà Đức Chí Tôn đứng chờ đợi các con cái hiệp một cùng Người.

Nhơn nghĩa là gì ? Người có hơn thì không oán, nghĩa thì không bạc. **Công chánh là gì?** Có công thì không phụ, có chánh thì không tà, không chối cái điều hơn thật được; còn **có từ bi** thì có khoan hồng dung thứ, có bác ái mới có thể bảo thủ và thân mến toàn thiên hạ. Nếu chiếu theo hơn truyền của Đức Chí Tôn khuyên bảo chúng ta thế nào, thì chúng ta phải tuân theo thế ấy, chúng ta phải khoan hồng, tha thứ, biết yêu ái, phải có công bình chánh lý, chúng ta giữ được cả hơn truyền ấy thì không ghét ai, oán ai. Trái lại, Đại Từ Phụ buộc chúng ta phải thương yêu kẻ nghịch, kẻ thù của chúng ta nữa.

Chiếu theo hơn truyền ấy, đối với đời, với quốc gia, chủng tộc toàn Đạo phải xử thế nào ? Chẳng lẽ Đạo Cao Đài phải nhượng bộ hạ mình trước đảng phái, vì cái tinh thần của Đạo còn chẳng nhượng ai, huống phải hạ mình làm nô lệ cho đảng phái. Quyền tự chủ ấy là quyền của Chí Tôn ban cho. Thầy đã không làm tớ ai, nên quyền Đạo nó chỉ làm Thầy. Nó tự có một năng lực, mà cái năng lực ấy không từng năng lực của ai cả. Nó có một quyền hành sở hữu chứ không từng ai và không theo đảng phái nào. Nó phải lập quyền yêu ái, công chánh, từ bi. Nó có phận sự tạo nghiệp cho đời chứ không phải làm tội mọi cho đời. Đời đang phải chịu vòng nô lệ thì con cái của Đức Chí Tôn bây giờ phải theo tôn chỉ nào ? Phải biết rằng có thiên mạng con cái của Chí Tôn là Thánh thể, ông Trời tại thế này. Trời đã không nhường ai, không làm tội tớ ai, thì con cái của Chí Tôn cũng chỉ có phận sự giúp đỡ thiên lương của con Ngài. Vì thiên lương ấy là căn bản tạo quyền cho thiên hạ.

Là con cái của Ngài lẽ đương nhiên, chúng ta phải biết phận sự đối với quốc gia xã hội chúng ta đang ở trong tình thế bại hoại. Chúng ta chỉ biết nhìn một quyền “Dân Việt Nam” mà thôi. Thời buổi loạn lạc dân không có quyền, trong nước đang này phái kia, chia năm, chia bảy, nên buộc chúng ta phải kiếm một cái quyền của nhà Vua. Vua và dân hai quyền ấy nó tương liên với vận mạng nước Việt Nam, tìm cái kia không phải tìm cái nọ, cái quyền sở hữu nào chúng ta thấy thì chúng ta phải cầm lấy, giúp Vua để lập quyền cho nước, cho quốc gia, cho xã hội. Vì vậy, chúng ta phải đem nhà Vua lại để lập quyền cho dân. Quyền là chánh sách Đạo Cao Đài giúp Quân chủ tạo Dân quyền. Bởi thế Bàn Đạo đã công khai cùng chánh phủ rồi. Bàn Đạo sẽ công khai cho toàn thiên hạ biết rằng: “Chúng ta sẽ hướng ra Quân chủ Dân quyền” để tạo tương lai cho quốc vận. Chúng ta không thấy còn con đường nào khác nữa, chỉ một con đường duy nhất cao thượng này mà Đạo phải làm cho thành tựu. Bàn Đạo xin cả thầy nghe và tìm hiểu hơn lý ấy rồi hằng đêm cầu nguyện để quyết định tương lai vận mạng nòi giống của chúng ta.

**4-Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo Tại Đền Thánh
Đêm 29 tháng 3 Đinh Hợi (1947)
CÁI HƠN NGHĨA CỦA CHỮ ĐẠO.**

Hôm nay Bàn Đạo giảng về Tam Bửu, nguyên thì tạo thành càn khôn thế giới. Đến giờ thiên hạ thường nói là có Đạo, tin Đạo, nhưng Bàn Đạo tưởng chắc chưa có ai hiểu Đạo là gì cả, nên Bàn Đạo lần lượt giảng cái hơn nghĩa của chữ Đạo, giải rõ cái liên quan giữa Đạo và con người cùng vạn vật do nơi đâu mà có, rồi sẽ giảng về nguyên căn của Tam bửu, là một nguyên căn, là một bản nguyên Tinh, Khí, Thần. Đức Chí Tôn là Đấng tự hữu hằng hữu mà từ thử đến giờ bất kỳ một Đấng thiêng liêng nào cũng không hiểu rõ nguyên căn của Người đấng.

Theo lời Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn nói thì chính Ngài cũng không hiểu rõ nguyên căn của Chí Tôn, chỉ biết cái quyền năng vô đối của Người mà thôi. Bản Đạo đã vấn nạn Đức Chương Đạo Nguyệt Tâm Chơn Nhơn một vấn đề khó giải mà từ xưa đến nay chắc chưa có vị Giáo Chủ nào đã hỏi như Bản Đạo.

Bản Đạo hỏi nguyên căn của Chí Tôn và quyền năng của Người thì Đức Chương Đạo có tả một bài văn chữ Pháp dịch ra Quốc ngữ; nhưng chính Đức Nguyệt Tâm cũng đã thú thật rằng Ngài không biết nguyên căn của Chí Tôn là thế nào, chỉ biết quyền năng vô đối của Người mà thôi.

Nay thuyết về vấn đề ấy, Bản Đạo chỉ nói Đấng Chí Linh hằng hữu ấy là Đức Chí Tôn, là cha cả chơn linh vạn vật mà nhưt là chúng ta đây đã biết với một cách thâm thúy khối linh ấy thế nào hơn hết. Biết bao nhiêu Đấng, biết bao nhiêu người từ xưa đến nay thường tự xét, tự hỏi, vì có nào ta có một cái linh tâm cao trọng hơn cả vạn vật ? Tiềm tàng với chẳng biết bao nhiêu sự khôn ngoan hiểu biết, và cũng vì tại nơi ấy mà buổi nào loài người cũng chẳng hề quên Đạo. Nhìn biết và hiểu hay không hiểu, dầu muốn từ chối hay không, chúng ta cũng tự xét có vật tối linh trong thân thể ta, mà vật ấy là gì ? Từ trước đến giờ loài người tìm kiếm mãi nguyên do của nó.

Tiếp khai các nền Tôn Giáo hiện hữu không một nền Tôn Giáo nào nói mực thước và có một chơn lý cao siêu hơn là Phật Giáo nhưng cũng chưa giải rõ. Ta chẳng cần tìm đâu xa xôi làm chi, chúng ta thấy hiểu con người có tâm linh, chúng ta có quan sát cả chơn lý của Phật giáo từ buổi sơ khai, nên chúng ta dám nói chắc rằng: Chúng ta có một Tôn Giáo mà tôn giáo ấy là chúa tể cả các nền tôn giáo khác. Vì bởi nó là nguyên căn của Tôn giáo và chính nó là một tôn giáo tự hữu, từ buổi trời đất biến sanh đã có. Cái khối chơn linh ấy là cha của chơn linh, cha của nhưt điểm linh quang, làm sao chúng ta hiểu linh quang ấy, vì ta xét từ trước Đức Chí Tôn dùng cái thanh khí ấy mà tạo ra loài người với đất do thanh khí ấy mà biến thành vạn vật.

Loài người đến nay nhờ tấn hóa mà khôn ngoan, cũng như vạn vật nhờ tấn hóa mà được toàn năng toàn tri vậy. Các nhà triết học luận bàn đã nhiều, nhưng xét ra cũng chưa ai hiểu rõ cái nguyên căn ấy. Phật giáo nói: Cái khối linh ấy phân tán của mình ban bố ra cả vạn vật, khối linh ấy trước khi phân tán thì gọi là Brama là Phật, đến khi phân tán rồi thì Đấng thứ nhì là Civa chủ về Pháp. Đức Chí Linh cầm quyền năng biến chuyển chớ không cầm quyền năng tạo đoan. Pháp vận hành mà sanh khí, nên ta thấy mệnh mông trước mắt ta ấy là khí;

Vậy khí là gì ?

Khí là khối sanh quang vạn vật, nhờ thở sanh khí ấy mà sống; cho nên chữ khí là sự sống của vạn vật, do khí là pháp biến tướng ra vạn vật. Nên Đấng thứ nhì chương quản cái sanh khí thường gọi là “2e Logos” thuộc âm ấy là Phật Mẫu chương quản cả cơ quan tạo đoan này vậy. Như chúng ta thấy cơ quan sanh hóa vạn vật và loài người là do âm dương phối hợp mà biến tướng. Phật chiết tán biến ra Pháp là ngôi thứ nhì thuộc âm, là Phật Mẫu, nhưng chúng ta không biết cái bí mật ấy là khi âm dương phối hiệp biến hình mà Phật Mẫu dùng gì để tạo nên cơ quan hữu vi này. Vì bởi Phật Mẫu dùng khối sanh quang có năng lực vận hành trong không khí chúng ta không thể thấy được. Khi biến ra hữu tướng là nước, lửa, gió; rồi nước, lửa, gió vận hành biến ra vạn vật, đi từ Hỗn nguon khí, Hư vô khí đến Huyền ảnh khí rồi mới biến ra vạn vật tức là Huyền ảnh khí biến ra nhưn hình vậy. Khí ấy nhà khoa-học gọi là nguyên tử-khí (Atome) . Nguyên tử khí có năng lực vô biên

mà loài người đã đoạt được để dùng chớ không biết nguyên căn và nguyên tánh của nó đi đến mức nào. Kể từ ngày loài người tìm được nguyên tử chất và dùng được cái nguyên tử khí ấy là cái khí sanh của vũ trụ, mà họ có biết đâu một ngày kia phàm thể sẽ nương nhờ nguyên tử khí ấy mà quy nguyên Thánh thể. Thử hỏi Đức Chí Tôn cho nhơn loại đoạt nguyên tử khí ấy để làm chi?

Chúng ta cũng nên tìm hiểu cái huyền vi bí mật ấy mà dầu cho Đạo giáo nào cũng vẫn còn đương mơ tưởng để kiếm hiểu. Ngày hôm nay nguyên tử khí dùng để giết người, thì biết đâu sau này nó sẽ là phương cứu tử huân sanh cho người, và nó sẽ đem loài người đến địa vị trường sanh bất tử. Vì bởi nguyên tử khí là căn nguyên sự sống của vạn loại, nếu nó đã làm chết được thì nó cũng sẽ làm sống được. Cái khí ấy sanh trước hết là nước, lửa, gió vận hành tạo ra hữu hình là vạn vật; vì có mà con người đối với vũ trụ hình ảnh thể nào thì tạo đoan cũng thế ấy, nên mới lấy càn khôn làm Đại thiên địa và lấy con người mà làm Tiểu thiên địa. Mạng sanh của con người đồng thể cùng càn khôn, tức là sự sống phải tương liên với Chí Tôn mà Chí Tôn lại cầm quyền năng vô đối.

Hỏi vậy Chí Tôn tạo ra cái đại nghiệp ấy để cho ai ? Để cho vạn linh, mà đứng đầu vạn linh lại là loài người; mà loài người có hưởng được thì Đức Chí Tôn mới dành cho. Nếu chúng ta một ngày kia hoặc nam hay nữ chẳng hạn, cũng sẽ có một đũa hưởng được cái quyền năng ấy. Đức Chí Tôn lập ra đại nghiệp thì Ngài cũng muốn chúng ta làm được như Ngài, tức là đem tiểu thiên địa đến đại thiên địa.

Về cơ quan đoạt lấy đại nghiệp, Chí Tôn chỉ dặn chúng ta có một tiếng “TU”. Tu cho hiện mới hưởng được, nhưng thể gian lại chưa hiện, thể gian còn dữ quá thì chừng nào mới đoạt được.

**5-Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo Tại Đền Thánh
Thời Tý đêm 1 tháng 12 năm Đinh Hợi .
LỜI NGUYỆN KHI DÂNG TAM BỮU.**

Bần Đạo xin nhắc lại một phen nữa khi vào hành lễ lúc dâng Tam Bửu. Hễ dâng bông lên là dâng cái thể hình của chúng ta tức là tượng hình xác thịt của chúng ta đó, ta cúi đầu cầu nguyện Chí Tôn: “Con xin dâng mảnh hình hài của con cho Chí Tôn dùng phương nào thì dùng”

Khi dâng rượu cầu nguyện:

“Con xin dâng cả trí thức tinh thần của con cho Chí Tôn dùng phương nào thì dùng”.

Khi dâng trà cầu nguyện:

“Con xin dâng cả linh hồn con cho Chí Tôn dùng phương nào thì dùng”.

Câu chót nếu chúng ta khôn ngoan nguyện như vậy:

“Cả linh hồn, cả trí não, cả hình hài con Thầy đào tạo đó là của Thầy thì do nơi quyền hành độc đoán của Thầy định”.

Đó, ta cầu nguyện như vậy với Chí Tôn.

Bần Đạo đã giảng Tam Bửu tại sao Chí Tôn lấy bông tượng trưng hình hài, Ngài muốn nhìn con cái của Ngài bằng cái giá trị tốt đẹp như con mắt ngó thấy cái bông. Ngài lấy rượu là muốn tinh thần của loài người cường liệt như rượu mạnh vậy. Ngài lấy trà là muốn chơn linh ta điều hòa như trà vậy. Ngài lựa 3 món đó cốt yếu là vậy.

Ngày nay Bàn Đạo giảng ba ngôi hiệp nhứt của Đức Chí Tôn. Cả thầy mỗi phen vào Đền Thánh nắm sanh khí ấy tạo cả cơ quan hữu hình này, dầu sắt đá cỏ cây, cả thú vật, vạn linh, hữu tướng, thuộc về tạng.

Đứng đầu tiên hết Chí Tôn tức là Phật nắm cả cơ quan bí mật tạo thành Càn Khôn Vũ Trụ. Đạo này luật thế này, Đạo kia luật thế khác, nhưng không khác hơn Phật Giáo. Giả thí như Thánh giáo Gia Tô cũng có ba ngôi (La trinité) Le Père, Le Fils et Le Saint Esprit (Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con, và Đức Chúa Thánh Thần) Đức Chúa Cha là Phật, Đức Chúa Con là Pháp, Đức Chúa Thánh Thần là Tạng.

Không Đạo Giáo nào thuyết minh rõ ràng cơ tạo đoan, lấy thuyết hỗn độn sơ khai phân chia: Khí chi khinh thanh, thượng phù giả vi Thiên, khí chi trọng trực hạ ngưng giả vi Địa (Hỗ khí thanh thì lên trời, khí trực thì hạ xuống đất).

Cả vật loại hữu tướng này có hai quyền năng sản xuất:

- 1) Ngôi Chí Tôn.
- 2) Đức Mẹ.

Người ta không nói, trên lấy cơ quan hữu hình nói bóng dáng thôi. Luật thiên nhiên tối thiểu, tối đại vẫn có một luật mà thôi, biết đâu Chí Tôn và Phật Mẫu theo lời Đức Chương Đạo Nguyệt Tâm Chơn nhơn đã thuyết minh ra là người hữu sanh, hữu tử. Trong Càn Khôn Vũ Trụ, Chí Tôn và Phật Mẫu cũng là hai vợ chồng như ai vậy. Cả quyền năng ông cha chúng ta đào tạo thế nào, ngày nay quyền năng Chí Tôn cũng đào tạo thế ấy; mà Bà mẹ chúng ta thế nào thì mặt luật ấy không khác nào quyền năng vô tận của Phật Mẫu dùng đặng đào tạo càn khôn thế giới. Chúng ta không biết, không thể đoán được, luật ấy không xa.

Chí Tôn là Phật, Phật Mẫu là Pháp, càn khôn là Tạng, mặt địa cầu này đến ba ngàn thế giới cũng là Tạng.

Năm quyền trị thế là Hạo Nhiên Pháp Thiên chính quyền năng Chí Tôn định, địa cầu này không định khác, chỉ có một mặt trời này không có mặt trời khác, trong hai mươi bốn giờ có một ngày, Đấng làm chủ cầm quyền trong pháp giới là Hư Vô Cao Thiên vâng mạng lệnh Hạo Nhiên Pháp Thiên làm cho vũ trụ khởi tương tàn với nhau. Địa Cầu này nếu không mặt luật Đạo đức thì sanh ra bậy bạ con người không chắc sống.

Bây giờ chúng ta quan sát Hỗn Nguơn Thượng Thiên; Ngày nay Đức Phật Di Lạc ở nơi Hỗn Nguơn Thượng Thiên cầm cả hành tàng Càn Khôn Vũ Trụ, giờ Ngài đương cầm quyền cả vật loại. Trước khi nguyện lấy dấu và niệm Nam Mô Phật, Nam Mô Pháp, Nam Mô Tạng, dám chắc thật đích xác ba ngôi ấy chưa ai biết rõ.

Ngày nay Bàn Đạo giảng: Phật là gì ? Phật là một Đấng toàn tri toàn năng, người ta lầm lạc tưởng không thấy hình dạng là không có người, thế gian lầm lạc nhiều lắm. Họ quả nhiên là người sống hiện tại chỉ có khác hơn chúng ta là không có thi hài mà thôi. Đấng toàn tri toàn năng ấy là Đấng đầu tiên hiệp lại với Chí Tôn.

Bàn Đạo đã giải nơi Phật có ba cảnh đặc biệt:

- 1)- Hạo Nhiên Pháp Thiên tương liên hiệp một cùng Đức Chí Tôn.
- 2)- Hư Vô Cao Thiên thuộc về Pháp giới cầm cả luật thiên điều.
- 3)- Hỗn Nguơn Thượng Thiên thuộc Tạo hóa thuộc Tăng; Phật vị có ba đẳng cấp ấy đặng nắm cả quyền năng Càn Khôn thế giới.

Phi Tướng Diệu Thiên nắm quyền hành tạo đoan loài người thuộc Phật, đồng thể với Phật.

Tạo Hóa Huyền Thiên thuộc Pháp và có ba quyền tạo đoan thế giới hữu hình này vô cùng tận. Tạo hóa cầm sanh khí để tạo sanh vật.

Phi Tướng Diệu Thiên lãnh phận sự nơi Đức Chí Tôn cầm nguơn khí của con người giữ sanh mạng vạn vật kêu là vạn linh.

Tới Tạo Hóa Huyền Thiên, Phật Mẫu cầm pháp chuyển cơ sanh hóa không cùng tận. Cả loài người, cây cỏ, sắt đá, cũng tấn lên phẩm người nữa, là nhờ tay của Đức Phật Mẫu nắm pháp biến xuất. Cả thi hài, chơn linh, trí não pháp thân luân chuyển sanh sanh tử tử. Nợ sanh tử ấy là bài học của Tạo hóa trong các cơ thể ấy, loài người học làm đặng biết đặng chi ? Đặng tạo pháp thân huyền diệu được toàn thiện, toàn mỹ, toàn tri, toàn năng như Phật Mẫu đã làm, ta làm đặng học hỏi tạo pháp thân do quyền lực thuộc pháp, hình hài xác thịt thuộc Tăng; thân chúng ta thay đổi lăn lóc trên đường sanh sanh tử tử cũng như Phật ở tối cao tối trọng, gần Chí Tôn là Hạo Nhiên Pháp Thiên. Các Đẳng ấy hữu sanh hữu tử tri khổ nghiệp chướng vạn linh năng du ta bà thế giới độ tận vạn linh đắc qui Phật vị.

Các Đẳng ấy đã chịu như chúng ta ngày nay đặng đi đến toàn thiện, đặng toàn tri toàn năng; họ đi trước mình đi sau, họ cao mình thấp thôi, con đường họ đi mình cũng sẽ tới. Một điều ta nên để ý hơn hết là chúng ta phải hiểu rằng: Mặt thế này chưa biết ai cao ai thấp. Nơi Hạo Nhiên Pháp Thiên một vị Phật cao trọng toàn tri toàn năng gần như Đức Chí Tôn nữa mà xuống tại thế này đặng học bài học khổ, dám làm kẻ ngu dốt lắm.

Chúng ta thấy hình thể một vị Phật Mahâgarouth là một vị chí Phật như Đức Sakya Mouni đến thế gian bưng bình bát du để xin cơm đặng nuôi kẻ khổ. Một người ăn mày ở thế gian như vậy mà nơi cửa Hư không lại có quyền năng vô tận vô đối. Đến Đức Chúa Jésus Christ là một vị Chrisna Vichnou đệ nhị kiếp Chí Tôn giáng linh xuống làm một vị bần hàn khổ não để đi xin từ chén cơm, từ miếng bánh mì đặng nuôi kẻ đói khổ. Đó là bài học trước mắt phàm chúng ta đã thấy. Đấng Tạo Đoan đưa tay xin cho loài người ăn đó là người cầm quyền năng nuôi khắp toàn vạn vật Càn Khôn Vũ Trụ. Thế gian chưa hề thấy và chưa hề biết.

**6-Đức Hộ Pháp giảng về hình thức và định nghĩa chữ tu,
ý nghĩa của Tam Bửu.
Ý NGHĨA CHỮ TU VÀ PHƯƠNG TU.**

Chữ Tu ý nghĩa rộng sâu thế nào, kinh điển đều có dấu vết quan trọng. Chẳng phải đứng trên giảng đài trong giây phút mà giảng cho cùng lý, Bàn Đạo chỉ lấy cái tinh túy của nó, diễn giải ra đây dầu không được trọn vẹn nhưng con cái Đức Chí Tôn có thể lãnh hội dễ dàng. Theo tiếng Phạn: Tu gọi là Dyann người Miên (Tần Nhon) gọi trại lại là Xáxona, tiếng Pháp hay là tiếng Âu định nghĩa là “Se perfectionner” hay là “Se rendre parfait ou plus parfait” (làm cho mình đặng tận thiện, tận mỹ).

Luật thiên nhiên của tạo hóa buộc các đẳng linh hồn, dầu vật loại cũng phải trau mình đặng đoạt đến Nhơn phẩm. Khi được địa vị làm người còn phải tự giới trau để từ từ đi đến cảnh siêu thoát (Phật vị). Sanh ra làm người, bất luận là giai cấp nào, chịu nhiều thử thách, rồi chết, rồi tái sanh v. . .v... Cứ xây vắn mãi như thế thoát ra khỏi vòng lẩn quẩn này hoặc hiểu được ý nhị của nó để được tiến hóa thêm phần nào thì không ngoài chữ Tu. Tu là gìn nhân phẩm hạn chế dục vọng, thực hành theo lý tưởng bác ái để bước lên thiêng liêng vị. Trái lại là mua chác đau phiền, chận đường tiến hóa về mọi hình thức và vô tình đi đến cảnh suy vong.

Thế gian loài người đều có tu cả song có phần tử bất hảo vô tình không nhìn nhận. Tu có nhiều thể thức khác nhau tùy theo giai cấp và sự tiến hóa của mỗi cá nhân mau hay chậm. Đứa trẻ sơ sanh không biết nói, chưa có trí khôn, lúc khát sữa nó khóc là tìm phương cho mẹ nó hiểu, gọi là tu. Vừa lớn biết thương cha mến mẹ, khi có em biết thương em gọi là tu. Lớn hơn lên đến trường, khi nó chăm chú học, và rần được giỏi hơn bạn nó gọi là tu. Khi vừa biết khôn ngoan nó hiểu rằng phải học cho hay hơn thiên hạ, và còn tìm phương thế đương đầu tranh sống cùng xã hội gọi là tu. Đến khi thành nhân nó biết lựa chọn người bạn trăm năm đặng lập gia đình gọi là tu; Nó còn tâm sự hay thêm mãi để có một địa vị ... trong xã hội gọi là tu. Khi có địa vị rồi, nó muốn lập công nghiệp vĩ đại hơn và làm cách nào cho Nhơn loại được hạnh phúc gọi là tu. Tóm lại nó vận dụng mọi sự hiểu biết, vì tùy mỗi giai đoạn tự nhiên trong phạm vi Nhơn đạo đặng làm theo, là nó tu thân vậy.

Về phương tu trong chơn truyền của Đức Chí Tôn thờ phượng và dâng Tam Bửu mỗi ngày chúng ta cầu nguyện Đức Chí Tôn đặng dâng ba của báu ấy là Tinh, Khí, Thần. Tu về tinh, khí, thần, con người sanh nơi đây Đức Chí Tôn ban cho cái ân đặc biệt là khi đầu sanh, tinh thần tự thiên nhiên đã có quyền năng muốn đoạt cho được mọi sự hiểu biết của Nhơn loại. Tinh là báu đầu tiên của mình, là thân thể mình (ám chỉ xác thân). Khí là trí não khôn ngoan hiển hách của mình. Thần là lương năng “Trí” hay là hồn, liên quan với xác thân. Đành rằng Tinh và Thần phản đối nhau, song lắm khi trí lay động quá thường biến sanh sự khủng hoảng về tinh thần cũng như một kẻ kia tự biết là ngu là khùng, khi ta điếm mặt nó nói nó điên, khùng thì nó tỏ ý giận dữ và tức tối lắm. Sự giận dữ ấy trong tinh thần của nó có khuôn luật thiên nhiên bảo nó phải tu, đừng để nó ngu, mà ai nói nó ngu tức nhiên làm cho nó phạm luật thiên nhiên nên nó không chịu và tức giận.

Từ khi loài người đã có nơi mặt thế, đều muốn thoát ly thú tánh, đặng họ sẽ định tâm sáng suốt thành một vị Thánh ở thế gian. Chúng ta đã biết bao vị Thánh sống xuất hiện trong loài người mà huyền bí vô biên của Tạo công vẫn là đó cả. Ấy vậy khuôn luật thiên nhiên phải buộc ta phải tu trí; nếu trí ngu xuẩn mê muội thì phải chịu lệ thuộc cho kiếp sống thừa. Chúng ta vẫn thấy một đứa trẻ còn kiếm phương để hiểu những điều hiểu biết của thiên hạ; nó không biết nó hỏi và vắn nạn để hiểu, ấy là phương tu trí. Được khôn ngoan là nhờ tu trí, tu hạnh đức (hay hạnh kiểm) rồi mới tu ngôn ngữ. Tu trí đặng lập ngôn, tức nhiên là tu khí.

Khi Đạo ta được đủ trí và thức thời, tâm ta trở nên sáng suốt, biết kiếp sống là mộng ảo thì cái thiệt của xác thân khác nào con vật. Như thế ta phải tìm gì, nếu không tìm cái chi chắc vững hơn. Người ta không quên tìm cái Thiên lương, cái linh hồn, cái chơn linh bất di bất dịch, sống mãi mãi nơi cõi Hằng Sống. Biết được sống ấy là Hằng Sống thì còn đợi gì không tô điếm và giữ nó được trường tồn đẹp đẽ.

Trước các tôn giáo (nhứt là Phật Giáo) chưa có định chữ Thiên lương; Thiên hạ lấy chữ Tâm mà tượng trưng cho linh hồn, mà linh hồn là bóng dáng chớ chưa thiết tướng. Đề cập đến cái Bí Pháp Tâm là bất quá nói cái trí do tinh thần làm căn bản, nên lấy chữ Tâm thay thế cho tinh thần chớ chưa thật tướng tinh thần.

Qua giai đoạn tu trí đến tu tâm. Tâm buộc ta quan sát cả hành tàng kiếp sống của các bậc Thánh Hiền Tiên Phật đã lưu lại trên mặt thế. Ta nương lấy nó (tâm) làm căn bản để kiếm một phương pháp thích dụng đặt mình vào làm phương tu cho mình Tu tâm chẳng những gieo mỗi tình cảm cùng vạn vật, nhân loại mà còn đưa ta đi mãi trên con đường vô tận, vô biên. Căn khôn vũ trụ của nó là nhà, là phương tu là căn bản. Còn Trí đối với Tâm vẫn thiên lệch vì danh của Tâm còn vô tận vô biên hơn. Cảnh vô hình thế nào, Tâm như thế ấy. Chưa ai biết rõ Đức Chí Tôn do cái Tâm mà để tình yêu ái và tình thương. Ôi tình này hình trạng thay thế cho chữ Tâm. Ngoài ra nó còn liên quan với tánh thiêng liêng, đến con đường có liên hệ với Thiên tánh, Phật tánh, phải qua cái cửa mà thiên hạ đi chưa tới, gọi là cửa hư vô tịch diệt trong cảnh thiêng liêng kia.

Đạo Cao Đài giờ phút nào còn thiếu cái đó là còn thiếu tu tâm “ái truyệt thương sanh” là tu Tâm. Thánh thể của Ngài phụng sự cho vạn linh là tu tâm. Cái Tâm khó tả cho đầy đủ mà kiếp sanh của chúng sanh ít có năng lực để tạo ra nó. Nếu chưa thì con đường thực hiện của chúng ta còn xa vời hơn nữa. Đức Chí Tôn đã nói: Biết phụng sự vạn linh các con mới bước vào con đường tu tâm của các con. Còn chưa tu Tâm các con vẫn có từ bi bác ái và công chánh thế nào cũng chưa đủ gì. Có tu Tâm mới có phương thế lập Đức. Đức Chí Tôn đã dạy chúng ta phụng sự vạn linh là cốt yếu bảo chúng ta phải tu Tâm mới đổi lại cái quyền năng tinh thần của tâm lý, đặng lập Đức và Tam lập vậy, vì nó có liên hệ với nhau.

Những lời Bàn Đạo thuyết tự này giờ có thể viết ra một quyển sách đầy ý vị, con cái Đức Chí Tôn lưu tâm kiếm hiểu.

(Trích trong quyển Bí Pháp - Thuyết đạo của Đức Hộ Pháp)

Hết

TRONG SỐ NÀY

- 1*-** Picnic Hè 2017 của Tây Ninh Đồng Hương Hội Bắc California tổ chức ngày 16-7-2017 tại San Jose, CA, Hoa Kỳ Trang 1
- 2*-** Thánh Thất Cao Đài Wichita Kansas mời tham dự Các Lễ vào ngày 2-9-2017 tại Thánh Thất Trang 16
- 3*-** Thông báo số 04/VP/BTĐHN ngày 1-6-2017 của Ban Thế Đạo Hải Ngoại v/v Hiến Tài Dự Phong chuyển sang Hiến Tài Trang 18
- 4*-** Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo “ Tam Bửu (Tinh Khí Thần)” Trang 20